

ชื่อเรื่องวิจัย

การปรับปรุงพฤติกรรมการมาเรียนสาย ในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น โดยใช้วิธีการ
เสริมแรงทางบวก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่1
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ

ชื่อผู้วิจัย

นางกนกวรรณ เดียววิศเรศ

งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ กรุงเทพมหานคร

ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย	การปรับพฤติกรรมการมาเรียนสาย ในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษ เบื้องต้น โดยใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1
ชื่อผู้วิจัย	นางกนกวรรณ เดียววิเศษ
สาขาวิชา	สาขาปฏิบัติการสำนักงาน
ปีการศึกษา	2561

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อแก้ไขปัญหการเข้าชั้นเรียนสายของนักศึกษาและการปรับพฤติกรรมตรงต่อเวลาของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้นปีที่ 1/8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร จำนวน 8 คน โดยใช้ แบบประเมินพฤติกรรมเข้าเรียน และแบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวกของนักศึกษา เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

พฤติกรรมเข้าเรียนของนักศึกษาก่อนการใช้แบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวก จากการศึกษาพบว่า ในสัปดาห์แรกก่อนการใช้แบบเงื่อนไขมีนักศึกษาที่มาสายประจำ ทั้งหมด 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าเรียนไม่ตรงเวลา จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลา พบว่า นักศึกษาเหล่านี้จะเข้าเรียนสายประมาณ 10 นาที หรือบางรายจะเข้าเรียนสายประมาณ 15-20 นาทีผ่านไป จากการสอบถามนักศึกษา ถึงสาเหตุที่เข้าเรียนสาย มีสาเหตุต่างๆ เช่น รอเพื่อน นั่งคุยกับเพื่อนต่างห้อง ระยะเวลาในการเดินมาห้องเรียนมีการแวะกินน้ำและทานข้าว เข้าห้องน้ำ เป็นต้น

พฤติกรรมเข้าเรียนของนักศึกษาหลังการใช้แบบเงื่อนไขเสริมแรงทางบวก จากการศึกษาพบว่า หลังการใช้แบบเงื่อนไขเสริมแรงทางบวก ตลอดสัปดาห์ที่ 1-4 พฤติกรรมเข้าเรียนของนักศึกษา มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม โดยจะเห็นได้จากจำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนก่อนเวลาเพิ่ม ขึ้นในแต่ละสัปดาห์ สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ตามลำดับ จำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนตรงเวลาดีขึ้นในแต่ละสัปดาห์ สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ

50.00 ตามลำดับ ส่วนจำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลาลดลงในแต่ละสัปดาห์สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

คำสำคัญ : การเข้าชั้นเรียนสาย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์ ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก บุคคลหลายท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา และข้อมูลต่างๆ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ศิริ ชำมาชา รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ ขอขอบพระคุณ หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ และขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่าน และนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด เป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

กนกวรรณ เดียววิเศษ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(2)
สารบัญตาราง	(3)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานของการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	4
พฤติกรรม	5
การเสริมแรง	6
การมีวินัยและขอบข่ายการมีวินัย.....	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	14
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	14
เครื่องมือในการวิจัย	14
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	14
การเก็บรวบรวมข้อมูล	14
การวิเคราะห์ข้อมูล	14
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	15
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	16
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	17

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	18
สรุปผลการวิจัย	18
อภิปรายผล	19
ข้อเสนอแนะ	20
ภาคผนวก	21
ภาคผนวก ก แบบประเมินพฤติกรรมการเข้าเรียน.....	22
ภาคผนวก ข แบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวกของนักศึกษา.....	24
บรรณานุกรม	26
ประวัติผู้วิจัย	27

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1. แสดงตารางที่ 1 แสดงสรุปพฤติกรรมกรเข้าเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้ สัญญาเงื่อนไข(คิดเป็นจำนวนคน)รวมนักศึกษาทั้งหมด 52 คน	17
2. แสดงตารางที่ 2 แสดงสรุปพฤติกรรมกรเข้าเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้ สัญญาเงื่อนไข(คิดเป็นร้อยละ)รวมนักศึกษาทั้งหมด 52 คน	18

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้ความหมายของการศึกษาคือกระบวนการเรียนรู้เพื่อความงอกงามของบุคคลโดยถ่ายทอดความรู้การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรมสร้างองค์ความรู้ที่เกิดจากสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ ให้บุคคลเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้สมบูรณ์ ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม การดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข มุ่งพัฒนาบุคคลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การผลิตนักศึกษาเพื่อออกไปแข่งขันในตลาดแรงงานยุคปัจจุบัน ซึ่งประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก มีการแข่งขันสูง มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในชีวิตจริงมากขึ้น ดังนั้นสถานศึกษาแต่ละแห่งจึงมีการมุ่งเน้นคุณภาพของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาของตนอย่างเข้มงวด เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้สำเร็จการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานอย่างแท้จริง โดยผู้ที่สำเร็จการศึกษามีคุณภาพ มีความรู้ มีความรับผิดชอบ และทักษะในวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

ในเรื่องของความรับผิดชอบ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับตัวนักศึกษาเอง โดยเริ่มจากปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงต่อเวลาเป็นปัญหาที่มาจากพฤติกรรมของนักศึกษาที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันปัญหานี้ควรจะหาวิธีการแก้ไขให้ถูกต้องและนำมาปรับปรุงพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของนักศึกษาในชั่วโมง จึงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครูผู้สอนทุกคนที่จะแก้ไขปัญหานี้เพราะเป็นปัญหาที่ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน เช่น ทำให้เกิดการหยุดการสอนใน ช่วงหนึ่งเมื่อนักศึกษาที่มาสายเดินเข้าในชั้นเรียนในขณะที่ทุกคนกำลังเรียน และเมื่อเข้าไปนั่งเรียนแล้วก็จะสอบถามเพื่อนที่นั่งใกล้ว่าอาจารย์สอนอะไรบ้างทำให้เกิดการพูดคุยในเวลาเรียน บางครั้งครูผู้สอนต้องเริ่มใหม่ทำให้นักศึกษาที่ตั้งใจเรียนอยู่ก่อนเกิดความเบื่อหน่ายทำให้เสียเวลาในการเรียนการสอน การเรียนการสอนในชั้นเรียน นอกจากจะเป็นสถานที่ให้ความรู้แล้ว ยังเป็นสถานที่ฝึกพฤติกรรมให้อยู่ในระเบียบวินัยตามความประสงค์ของสังคม การขาดความรับผิดชอบในการทำงานเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้อื่นเป็นผลทำให้การสอนไม่สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ นักจิตวิทยาได้เสนอวิธีการปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักศึกษาใหม่โดย เน้นการให้รางวัลแทนการลงโทษ ซึ่งใช้ทฤษฎีหลักการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับพฤติกรรมของมนุษย์ สกินเนอร์นักจิตวิทยาที่สนใจในการปรับพฤติกรรมมีความเชื่อว่า อินทรีย์ เมื่อกระทำพฤติกรรมหนึ่งแล้วได้รับการเสริมแรง แนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นบ่อยครั้งขึ้น แต่ถ้าพฤติกรรมนั้นไม่ได้รับการ

เสริมแรง พฤติกรรมนั้นจะมีความถี่ลดลงจนหายไป นอกจากนี้ยังพบว่า อัตราการตอบสนองในพฤติกรรมที่พึงประสงค์จะเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนมากในระยะที่ได้รับการเสริมแรง ทฤษฎีนี้สามารถนำไปประยุกต์ปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในชั้นเรียนได้ เนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีหน้าที่ โดยตรงในการปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาให้เป็นไปในทางที่พึงประสงค์ เพื่อให้เด็กไทยเจริญทุกด้าน ตามความมุ่งหมายของการศึกษา พฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบในการทำงานของนักศึกษา เป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษา และเป็นคุณลักษณะไม่พึงประสงค์ในสังคม

ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/8 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ ซึ่งมียุทธศาสตร์ที่มีกลุ่มนักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสายเป็นประจำ ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอน จึงศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา และปรับปรุงพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของผู้เรียน ผู้วิจัยพบว่าปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนจึงได้จัดทำวิจัยขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์การเข้าเรียนสายของของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/8

สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2. เพื่อศึกษาการปรับพฤติกรรมในการเข้าเรียนสายของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/8 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

สมมติฐานการวิจัย

ผู้เรียนมีการปรับพฤติกรรมเพื่อเข้าชั้นเรียนได้ตรงต่อเวลาและมีผลการเรียนที่ดีขึ้นของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/8 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้นปีที่ 1/8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้นปีที่ 1/8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ จำนวน 8 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น วิธีการับพฤติกรรมกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษาโดยใช้การเสริมแรงทางบวก

ตัวแปรตาม นักศึกษามีพฤติกรรมกรรมการเข้าเรียนตรงต่อเวลาและมีผลการเรียนดีขึ้น

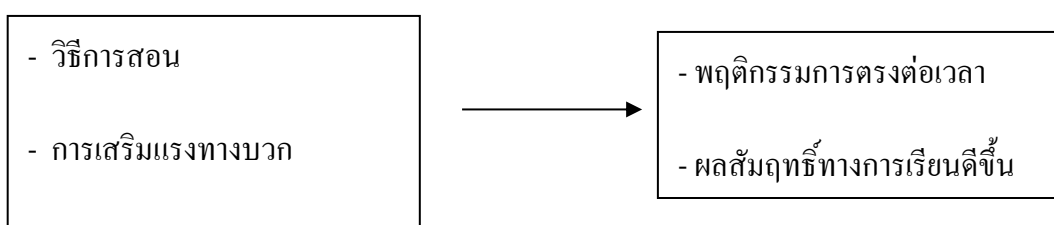
นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้นปีที่ 1/8 จำนวน 8 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ
2. การเข้าชั้นเรียน หมายถึง การมาเรียนในชั้นเรียนวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น และการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละคาบเรียน
3. การมาสาย หมายถึง นักศึกษาที่มาไม่ทันเวลาเข้าเรียน หรือเกินเวลาเข้าเรียนที่อาจารย์ผู้สอนได้กำหนด
4. ตรงต่อเวลา หมายถึง ความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียน หรือตามเวลาที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด
5. พฤติกรรม หมายถึง การแสดงและกิริยาท่าทางของสิ่งมีชีวิตที่เกิดร่วมกันกับสิ่งแวดล้อม เป็นการตอบสนองของระบบหรือสิ่งมีชีวิตต่อสิ่งเร้าหรือการรับเข้าทั้งหลาย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนในวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/8 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการเข้าชั้นเรียนได้ตรงเวลา
2. นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าชั้นเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ตรงเวลามากขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพฤติกรรมและการปรับปรุงการเข้าชั้นเรียนสาย สำหรับนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/8 จำนวน 8 คน สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัย ดังนี้

1. ทฤษฎีแรงจูงใจ
2. พฤติกรรม
3. การเสริมแรง
4. การมีวินัยและขอบข่ายการมีวินัย
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีแรงจูงใจ

ความหมายและองค์ประกอบของแรงจูงใจ(Motivation)

แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมเพื่อไปยังจุดมุ่งหมาย ดังนั้น แรงจูงใจจึงเป็นความปรารถนา ที่บุคคลมีความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายโดยการเรียนรู้ของแต่ละคน นั่นเอง เมื่อบุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าต่างๆ และบุคคลจะเกิดความต้องการ(Needs) และถ้าความต้องการของบุคคลไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลจะเกิดความเครียด (stress) เมื่อบุคคลสะสมความเครียดไว้ มาก ๆ บุคคลจะขาดความสุขในการดำเนินชีวิต การสะสมความเครียด ความวิตกกังวลมาก ๆ จะทำให้ บุคคลเกิดแรงขับ (drive) ที่จะกระทำ กิจกรรมบางอย่างหรือแสดงพฤติกรรมบางอย่าง ให้ลดความเครียดนั้นลงมา กระบวนการที่เกิดขึ้นภายในนั้นเอง ซึ่งจะทำให้การกระตุ้น ให้บุคคลไปสู่การกระทำบางอย่างที่ไปสู่ เป้าหมาย กระบวนการเช่นนี้เรียกว่า แรงจูงใจ (Motivation)

องค์ประกอบในการเกิดแรงจูงใจ มี4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นความต้องการ(needs stage) ความต้องการเป็นสภาวะขาดสมดุลที่เกิดได้เมื่อบุคคลขาด สิ่งที่จะทำให้ส่วนต่าง ๆ ภายในร่างกายทหา หน้าทีไปตามปกติ สิ่งทีอาจจะเป็นสิ่งทีจำเป็นต่อการดำเนินชีวิต จึงทา ให้เกิดแรงขับและเกิดแรงกระตุ้น เช่น ความหิว เมื่อบุคคลหิวบุคคลก็ต้องการพยายามหาอาหาร คนทีลดน้ำหนัก โดยการใชยาลลดความอ้วน ยายะไปกดประสาทไม่ให้หิวแต่พอ

หลังจากไม่ใช้ยาลดน้ำหนักจะเห็นว่า คนที่ลดน้ำหนักโดยใช้อาหารจะกินอาหารชดเชยมากขึ้นและอาจจะกลับมาอ้วนใหม่อีก หรือเด็กเล็กที่ไม่กิน นมตอนป่วย แต่พอหายป่วยเด็กจะเริ่มกินนมมากขึ้นเพื่อชดเชยตอนที่ป่วย ความกระหายก็เป็นความต้องการ อีกอย่างก็เมื่อเกิดแล้วบุคคลต้องหาวิธีการเพื่อให้หายกระหาย ความต้องการทางเพศและความต้องการการ พักผ่อนก็จัดเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และไม่มีใครในโลกนี้ที่พยายามฝืนเพื่อไม่ให้ ตนเองหลับ มนุษย์ทุกคนต้องการการพักผ่อนด้วยกันทั้งสิ้น

2. ขั้นแรงขับ (drive stage) หรือภาวะที่บุคคลถูกกระตุ้น ให้เกิดแรงขับ เมื่อบุคคลเกิดแรงขับ แล้วบุคคลจะนิ่งอยู่เฉย ๆ ไม่ได้บุคคลอาจจะรู้สึกไม่มีความสุขกระวนกระวายใจ ดังนั้น บุคคลจะคิดค้น หา วิธีการที่ทำให้ตนเองรู้สึกว่าการตอบสนองจากความหิวความกระหาย ความต้องการทั้งปวงที่เกิดขึ้น เพื่อผลักดัน ให้ไปสู่จุดหมายปลายทาง ตามที่บุคคลต้องการ

3. ขั้นพฤติกรรม (behavior stage) เป็นขั้นที่เกิดแรงขับอย่างมากที่ทำให้บุคคลเดินไปหาน้ำดื่ม โดยการเดินเข้าไปในร้านสะดวกซื้อแล้วเปิดขวดดื่มแล้วจึงเดินมาจ่ายสตางค์หรือถ้าทนต่อความกระหายน้ำได้ก็รีบเดินอย่างรวดเร็วไปจ่ายสตางค์แล้วก็น้ำดื่มรวดเดียวหมดขวด ชื่นใจ ความกระหายก็บรรเทาลง

4. ขั้นลดแรงขับ (drive reduction stage) เป็นขั้นสุดท้ายที่อินทรีย์ได้รับการตอบสนองคือได้ดื่มน้ำเป็นขั้นที่บุคคลเกิดความพึงพอใจความต้องการต่างๆ ก็จะลดลง

2. พฤติกรรม

พฤติกรรม (Behavior) คือ การกระทำหรือการแสดงออกของบุคคลเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า (Stimulus) ซึ่งการตอบสนองดังกล่าวอาจเป็นการเคลื่อนไหวที่สังเกตได้หรือวัดได้ เช่น การเดิน การพูด การคิด การเต้นของหัวใจ (ภักธณัษ ม่วงศรี: 2554, 5)

พฤติกรรมที่เป็นปัญหา คือ พฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ในโรงเรียน รวมไปถึงการฝ่าฝืนกฎ ระเบียบต่างๆ ของโรงเรียน ประพฤติในลักษณะที่ไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม (คู่มือการปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหานักเรียนสู่การวิจัยในชั้นเรียน: 2555, 5)

การปรับพฤติกรรม (Behavior Modification) คือ การประยุกต์หลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล โดยใช้เทคนิคหรือวิธีการใดวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธีการประสมประสานกันเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ให้เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตลอดทั้งการสร้างสรรค์และเสริมสร้างให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์(คู่มือการปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหานักเรียนสู่การวิจัยในชั้นเรียน:2555, 5)

เทคนิคการปรับพฤติกรรมที่ สกินเนอร์ นักจิตวิทยาให้ความสนใจ คือ การเสริมแรง (Reinforcement) (จิรศักดิ์ เทียมขุนทด: 2552, 4)

3. การเสริมแรง

การเสริมแรง (Reinforcement) (วาสุพา เหมือนมาตย์: 2554, 3) หมายถึง การทำให้ความถี่ของพฤติกรรมเพิ่มขึ้น อันเป็นผลเนื่องมาจากผลกรรมที่ตามหลังพฤติกรรมนั้น แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง สิ่งของ คำพูด หรือ สภาพการณ์ที่จะช่วยให้พฤติกรรมเกิดขึ้นอีก หรือสิ่งที่ทำให้เพิ่มความน่าจะเป็นไปได้ของการเกิดพฤติกรรม เช่น การชมเชยการให้คะแนน การให้รางวัล

2. การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) หมายถึง การเปลี่ยนสภาพการณ์หรือเปลี่ยนแปลงบางอย่างก็อาจจะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมได้ การเสริมแรงทางลบเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใน 2 ลักษณะ คือ พฤติกรรมหลีกเลี่ยง (Escape Behavior) และพฤติกรรมหลีกเลี่ยง (Avoidance Behavior) เช่นการอ่านหนังสือก่อนสอบเพื่อหลีกเลี่ยงการสอบตก

การเสริมแรงทางบวก แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ (คู่มือการปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนสู่การวิจัยในชั้นเรียน: 2555, 7-8)

1. แรงเสริมทางสังคม (Social Reinforcement) ได้แก่ คำชมเชย เช่น “ดี” “ดีมาก” การยอมรับและการให้ความสนใจ เช่น พักหน้ายิ้ม แรงเสริมทางสังคมต้องมีการวางเงื่อนไข และสามารถนำไปใช้ในทุกสถานการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งง่าย สะดวก และประหยัด

2. แรงเสริมที่เป็นสิ่งของและสัญลักษณ์ที่นำไปแลกเปลี่ยนสิ่งที่ต้องการได้ (Tangible and Token Reinforcement) สิ่งของและสัญลักษณ์ที่นำไปแลกเปลี่ยนสิ่งที่ต้องการนั้นเรียกว่า เบียร์รูดกร เช่น คะแนนดาว เพื่อนำไปแลกเปลี่ยนสิ่งที่ต้องการ สิ่งของดังกล่าวเป็นสิ่งที่กินได้ จับต้องได้ และมองเห็นได้ เช่น ขนมตุ๊กตา กิจกรรมต่างๆ ที่พอใจ

3. แรงเสริมที่อยู่ภายในตัวบุคคล (Intrinsic Reinforcement) เป็นแรงเสริมที่เกิดจากภายในตัวบุคคลหลังจากแสดงพฤติกรรมที่พึงปรารถนา หรือทำสิ่งต่างๆ ได้สำเร็จ

ในการนำการเสริมแรงทางบวกไปใช้ นักจิตวิทยาและนักวิจัยบางท่านอาจจะมีการวางเงื่อนไขในการแสดงพฤติกรรมเป้าหมายควบคู่ไปด้วย วิธีการหนึ่งในการวางเงื่อนไขที่นิยมนำมาใช้ คือ การใช้สัญญาเงื่อนไข

การใช้สัญญาเงื่อนไข (Contingency Contract) (คู่มือการปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนสู่การวิจัยในชั้นเรียน: 2555, 14-15) คือ การปรับพฤติกรรมโดยใช้เทคนิคต่างๆ เช่น การเสริมแรง การลงโทษและการให้รางวัลพิเศษมาผสมผสานกันโดยการทำสัญญาระหว่างผู้ปรับ

พฤติกรรม เช่น ผู้สอน ผู้ปกครองและผู้ที่ถูกปรับพฤติกรรม เช่น นักเรียน ลูก สัญญาที่สร้างขึ้นจะต้องกระทำร่วมกันทั้งสองฝ่าย และต้องมีความเข้าใจตรงกัน รวมถึงระบุความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่กระทำและผลที่ได้รับ

หลักการของการใช้สัญญาเงื่อนไข

1. ในสัญญาจะต้องระบุรายละเอียดของเงื่อนไขที่แต่ละฝ่ายต้องกระทำและได้รับเมื่อทำตามสัญญาที่กำหนดไว้ เช่น การให้คะแนนเมื่อเข้าเรียนตรงเวลา
2. ในสัญญาจะต้องระบุพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาซึ่งได้สังเกตไว้แล้ว และต้องการให้เปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน
3. ในสัญญาจะต้องระบุตัวเสริมแรงและอัตราที่ให้อย่างชัดเจน การให้รางวัลพิเศษ (Bonus) เมื่อผู้ที่ถูกปรับพฤติกรรมสามารถกระทำตามสัญญาได้อย่างสม่ำเสมอ การระบุโทษเมื่อไม่สามารถกระทำตามสัญญาได้

ข้อดีของการใช้สัญญาเงื่อนไข

1. ผู้ที่ถูกปรับพฤติกรรมได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการ ทำให้ยินยอมที่จะกระทำตามสัญญาเงื่อนไขได้ง่าย ช่วยลดความรู้สึกว่าถูกบังคับ
2. สัญญามีความยืดหยุ่น ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่พอใจ ก็สามารถที่จะตกลงและแก้ไขใหม่ได้
3. สัญญาระบุเงื่อนไขของพฤติกรรมและผลที่ได้รับอย่างชัดเจน ทำให้เป็นแนวทางในการกระทำตามสัญญาได้ง่ายขึ้น
4. การใช้สัญญาเงื่อนไขมีประโยชน์ในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้ปรับพฤติกรรมและผู้ที่ถูกปรับพฤติกรรม

4. การมีวินัยและขอบข่ายการมีวินัย

วินัย คือ การควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นไปในทางที่พึงปรารถนา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และบุคลิกภาพให้เป็นที่น่าพึงปรารถนาของสังคม วินัยที่ดี คือ การที่บุคคลรู้จักการปกครองตนเองและกระทำตามระเบียบข้อบังคับต่างๆด้วยความสมัครใจ เพราะได้เห็นคุณค่าว่า การปฏิบัติตามระบิบนั้นจะนำมาซึ่งความมีระเบียบและความสงบสุขในสังคม

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม(ม.ป.ป.: 73) วินัยนักเรียน หมายถึงความประพฤติของนักเรียนโดยนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง หรือระเบียบหรือระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน นอกจากนี้ยังรวมถึงการให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง หรือเห็นพ้องกับข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย อันจะนำมาเพื่อความเสมอภาคและเกิดความสันติสุขแก่สมาชิกในโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องวินัยคุณธรรมและจริยธรรม

กรมวิชาการ (2542 ก:21 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548 :19) ให้ความหมายของวินัยว่า หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่กำหนดขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติ ปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกันเพื่อให้อยู่อย่างราบรื่น มีความสุข ความสำเร็จ โดยอาศัยการฝึกให้ รู้จักการปฏิบัติตน รู้จักควบคุมตนเอง

ธน วุฒิเกียรติไพบุลย์(2524อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548 : 20) กล่าวว่าวินัยหมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อปฏิบัติและข้อบังคับที่กำหนดไว้ เพื่อใช้เป็นหลักในการปฏิบัติ หากไม่ปฏิบัติตาม อาจจะเกิดความเสียหาย หรือความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นเหตุให้เกิดความผิดและถูกลงโทษในที่สุด

สมบุญ สิมคำป้อง (2542:36 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548:16) สรุปความหมาย ของคำว่าวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่อยู่ภายในบุคคล ที่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเอง ให้ ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนตามที่สังคมกำหนดเอาไว้ โดยให้ถือว่าเป็นการบังคับให้ กระทำ

พนัส หันนาคินทร์ และคณะ(2542:38 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548 :16)ให้ ความหมายการมีวินัย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง กติกา และกฎหมายตามที่ สังคมได้วางไว้หรือตามที่กลุ่มได้ตกลง อันจะนำมาซึ่งความสุข ความเจริญก้าวหน้าความมั่นคง และความปลอดภัย

วินัย พัฒนรัตน์และคณะ(ม.ป.ป.:9 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548 : 20) ได้ให้ความ หมายความมีระเบียบวินัยหมายถึงการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับและกติกาต่างๆ ที่สังคมกำหนดขึ้น เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ และใช้ควบคุมความประพฤติ ของคนในสังคม เช่น กฎหมาย คำสั่ง คำประกาศระเบียบโรงเรียน เป็นต้น

รุจิร ภู่อาระ และคณะ(ม.ป.ป. อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548:20) ได้กล่าวไว้ว่า ความมี ระเบียบวินัย หมายถึง กติกา กฎ ข้อบังคับคำสั่งหรือข้อกฎหมายกำหนดไว้เป็นแนวปฏิบัติของคน ในสังคม เพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเช่น กฎ ลูกเสือ เป็นต้น

สุรจิต คำมะสอน (2548: 20) จากความหมายของวินัยที่ผ่านมาข้างต้นสรุปได้ว่า วินัย หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผน และข้อบังคับของสังคม ดังนั้นการส่งเสริมวินัยให้นักเรียน จึงควรครอบคลุมถึงการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้สามารถประพฤติ ปฏิบัติตนในระเบียบแบบ แผนและข้อบังคับของสถานศึกษาและสังคมได้อย่างเหมาะสม

อมรา เล็กเรณสินธุ (2540: 205-206) ระเบียบวินัยเป็นสิ่งสำคัญ ดังนี้

1) วินัย เป็นสิ่งที่ช่วยให้คนสามารถควบคุมตนเอง การที่นักเรียนมีวินัย และสามารถควบคุมตนเอง จะมีผลดีในขณะที่เป็นนักเรียนสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัยในชั้นเรียน ทำให้การดำเนินงานของครูในชั้นเรียนเป็นไปด้วยดี

2) วินัยจะช่วยเตรียมตัวเด็กสำหรับการดำเนินชีวิตในภายหน้า เพื่อเป็นสมาชิกที่สร้างความมีระเบียบ และความสงบสุขในสังคม

3) ประเทศใดที่มีพลเมืองมีระเบียบวินัย ประเทศนั้นสามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

4) ระเบียบวินัย เป็นสิ่งจำเป็นในระบบประชาธิปไตย ระเบียบในระบบประชาธิปไตยไม่ควรเป็นสิ่งที่บังคับมาจากเบื้องบนแต่เพียงอย่างเดียว หากควรเป็นสิ่งที่ตระหนักจากภายในแต่ละบุคคล

พนัส หันนาคินทร์ (2526 : 239) วินัยเป็นกฎข้อปฏิบัติที่ใช้ควบคุมความประพฤติของคน เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคม ดังนั้น ระเบียบวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญ มีผู้เสนอความสำคัญของระเบียบวินัยไว้หลายท่าน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ วินัยช่วยเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติตามเกิดความรู้สำนึก และความเคยชินที่จะประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ดีงามเป็นมาตรฐานระหว่างความประพฤติของกลุ่มบุคคลผู้ปฏิบัติงานในองค์กร ช่วยเตรียมตัวนักเรียนสำหรับการดำเนินชีวิตในอนาคต จะได้ใช้สิทธิ เสรีภาพ และความรับผิดชอบอย่างถูกต้อง ช่วยสร้าง และรักษาไว้ซึ่งสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนหากขาดระเบียบวินัย การดำเนินงานของโรงเรียนจะเต็มไปด้วยอุปสรรค

เชาว์ มณีวงศ์ (168) ช่วยให้นักเรียนควบคุม ดูแลตนเองและสังคมส่วนรวมได้ด้วยความสงบสุขเกิดสภาพแวดล้อมที่ดีในการเล่าเรียน การทำงาน ช่วยนำคนไปสู่การทำ ความดี ความเจริญ เว้นข้อห้ามทำตามคำสั่งบางประการเพิ่มพลังในการทำงาน เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของงาน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน สังคมเป็นสุขร่วมเย็น ดังนั้นพอสรุปความสำคัญของวินัยได้ว่า วินัยช่วยให้คนมีระเบียบในตนเอง ลดความขัดแย้ง เกิดความสามัคคี ดำรงตนอยู่ในสังคม และทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

ประคินันท์ อุปรมย์ (2518 อ้างถึงใน น.ศ. ทิวาธรรม แสงพันธ์ 2542: 12) กล่าวถึงความสำคัญของวินัยไว้ว่า เมื่อบุคคลอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ย่อมมีความคิดเห็น และพฤติกรรมต่าง ๆ กัน ถ้าปล่อยไว้บุคคลสามารถแสดงพฤติกรรมทุกอย่างได้ตามความพอใจ สังคมก็จะเกิดความสับสนวุ่นวายเนื่องจากแต่ละคนก็ทำในสิ่งที่ตนพอใจเท่านั้น ดังนั้นการมีกฎเกณฑ์หรือระเบียบจำกัดพฤติกรรมของบุคคลไว้บ้างจะช่วยให้อำนาจกลุ่มคน หรือสังคมดังกล่าวอยู่ด้วยกันอย่างเรียบร้อยมากขึ้น วินัยมิได้หมายถึงกฎเกณฑ์ หรือระเบียบข้อบังคับเฉพาะกลุ่มบุคคลเท่านั้น ยังหมายถึงกฎเกณฑ์หรือ

ระเบียบวินัยภายในตัวบุคคลด้วยในกลุ่มสังคมใดที่มีสมาชิกมีวินัยในตนเองมากแสดงว่ากลุ่มสังคมนั้นประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีความรับผิดชอบมาก ในกรณีนี้วินัยในสังคมอาจไม่ต้องสร้างขึ้นมากนัก เช่นโรงเรียนใดมีนักเรียนที่มีวินัยในตนเองมาก ก็รู้ว่าตนเองจะต้องมาโรงเรียนเวลาเท่าใด จะออกจากโรงเรียนได้เมื่อใด ควรแต่งกายอย่างไร ควรแสดงกิริยามารยาทกับครูอาจารย์อย่างไร และควรมีหน้าที่ในฐานะนักเรียนอย่างไร เป็นต้น โรงเรียนนั้นแทบจะไม่ต้องสร้างวินัยขึ้นมาบังคับเพื่อให้นักเรียนต้องปฏิบัติตามอีกเลย แต่โดยความเป็นจริงแล้วจะพบว่านักเรียนในโรงเรียนหนึ่งๆ นั้นมาจากสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน บางคนไม่เคยได้รับการฝึกให้มีวินัยมาก่อนเลย บางคนเคยได้รับการฝึกอบรมให้มีวินัยในตนเองมาแล้ว บางคนขาดการดูแลดูแลเอาใจใส่ด้านการอบรมสั่งสอนให้มีวินัย ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องอยู่ที่โรงเรียนจะต้องสร้างวินัยขึ้นมาเป็นระเบียบข้อบังคับให้ทุกคนปฏิบัติตามเหมือนกัน เช่น ระเบียบการแต่งกาย อันได้แก่การไว้ทรงผม การแต่งเครื่องแบบ การสวมถุงเท้าและลักษณะของรองเท้า หรือวินัยภายในห้องเรียน อันได้แก่การไม่นำขนมหรืออาหารมารับประทานในห้องเรียน ไม่คุยหรือเล่นกันเสียงดังในเวลาเรียน และไม่นอนหลับในขณะที่ครูกำลังสอน

ศุภนิศย์ วัฒนธาดา (2518 อ้างถึงใน ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้สรุปถึงความจำเป็นที่จะต้องมียวินัยไว้ดังนี้

- 1) ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม
- 2) ช่วยสร้างความรับผิดชอบแก่บุคคล
- 3) ช่วยสร้างความสามัคคีปรองดองในหมู่คณะ
- 4) ช่วยส่งเสริมหลักประชาธิปไตยทุกคนจะต้องรับผิดชอบต่อควบคุมตนเอง
- 5) ช่วยให้ครูและนักเรียนอยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข
- 6) ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จตามจุดหมาย

สุรางค์ จันทน์เอม (2524 อ้างถึงใน น.ส.ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างวินัยที่สำคัญมี 4 ประการคือ

- 1) เด็กจะต้องประพฤติตนในสิ่งที่ดีและขัดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา
- 2) เด็กจะต้องสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจกับการกระทำดีและความพึงพอใจกับการกระทำไม่ดี นั่นคือให้เด็กพอใจที่จะปฏิบัติในสิ่งที่ดีควรหลีกเลี่ยงการปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ดีไม่ควร
- 3) เด็กจะต้องกระทำความดีจนกระทั่งเกิดความเคยชินหรือเกิดเป็นนิสัยโดยไม่ต้องมีใครแนะนำ
- 4) เด็กจะต้องเรียนรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ดี ไม่พึงปรารถนาของสังคม

ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงระเบียบวินัยจำเป็นที่จะต้องกล่าวถึงกฎและระเบียบควบคู่กันไปด้วย เพราะที่ใดจะมีระเบียบวินัยได้ที่นั้นจะต้องมีกฎเกณฑ์ต่างๆตั้งไว้ ประโยชน์ของกฎเกณฑ์ที่สำคัญมี 2 ประการ คือ ประการแรก เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กเรียนรู้ถึงมาตรฐานของการปฏิบัติ ที่จะทำให้สังคมที่เขาอยู่อาศัยยอมรับ ประการที่สอง เป็นตัวที่หยุดยั้งพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาได้

นาวลศิริ เปาโรหิต (2520อ้างถึงใน น.ส. ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542: 13) ได้กล่าวไว้ว่า วินัยจัดว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต่อเด็กเพราะวินัยเป็นเครื่องช่วยแนะแนวทางการประพฤติของเด็ก ความมุ่งหมายที่แท้จริงของวินัยก็คือ การที่เด็กเกิดความต้องการที่จะทำสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์แก่สังคมด้วยตนเองวินัยที่แท้จริงนั้นไม่ใช่การบังคับให้กระทำตาม แต่เป็นเกณฑ์ที่วางไว้เพื่อให้ทุกคนในสังคมได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ วินัยที่สูงสุด คือ การมีวินัยในตนเอง ซึ่งได้แก่การรู้จักปกครองตนเอง ควบคุม และแนะนำตนเองให้ประพฤติในทางที่ดีงามอยู่เสมอ

มาโนช ตันชวานิชย์ (2525 อ้างถึงใน น.ส.ทิวาวรรณ แสงพันธ์ 2542:13) เขียนบทความให้เห็นถึงคุณค่าของระเบียบวินัย กับความสงบเรียบร้อยของส่วนรวมไว้ว่าในการอยู่ร่วมกันของสังคมแต่ละกลุ่มประกอบด้วยคนจำนวนมาก ซึ่งมีพื้นฐานระดับการศึกษา ความรู้ จิตใจ การอบรม ความนึกคิดแตกต่างกัน ความต้องการสิ่งต่างๆ ในการดำรงชีวิตก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้ผลประโยชน์ของแต่ละกลุ่มก็ไม่ตรงกัน แต่จะให้สังคมอยู่อย่างอิสระตามความพึงพอใจเป็นไปไม่ได้ ความสับสนวุ่นวายในสังคมย่อมเกิดขึ้นไม่มีสิ้นสุด เพื่อความสงบเรียบร้อยของคนส่วนรวมในการอยู่ร่วมกัน จึงต้องมีระเบียบแบบแผนควบคุมความประพฤติของบุคคลในสังคม หรือจะกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าระเบียบแบบแผนข้อบังคับ ข้อปฏิบัติทั้งปวงเรียกว่าวินัย วินัยเป็นสิ่งที่ควบคุมให้บุคคลประพฤติปฏิบัติต่อกันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยของสังคมนั้นๆ เช่น สมาชิกของสังคมต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของทางราชการที่กำหนดไว้ นักกีฬาต้องปฏิบัติตามกติกาในการแข่งขัน นักเรียน นิสิต นักศึกษา ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาที่กำหนด พระสงฆ์ต้องปฏิบัติตามศีลหรือวินัยที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติ ข้าราชการพลเรือนและทหารต้องปฏิบัติตามวินัยเป็นต้น การมุ่งให้การศึกษาแก่พลเรือนให้มีวิชาความรู้และมีสุขภาพทั้งร่างกายและใจสมบูรณ์ยังไม่เป็นการเพียงพอ ต้องมุ่งผลผลิตคนให้มีวินัยรู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติด้วย

ขอบข่ายของวินัยนักเรียน

การวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของวินัยนักเรียนไว้ ดังนี้

วินัยการตรงต่อเวลา

ความหมายของการตรงต่อเวลาbb

พนัส หันนาคินทร์และคณะ (2542 : 60อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548: 27) ได้ให้ความหมายการตรงต่อเวลาไว้ว่า หมายถึงการทำงานหรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้สำเร็จตามกำหนดเวลา

วินัย พัฒนรัตน์ และคณะ (ม.ป.ป. :16 อ้างถึงในสุรจิต คำมะสอน 2548 :27)ได้สรุปว่าการตรงต่อเวลาหมายถึงการทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงเวลาหรือทันเวลาตามที่กำหนด การฝึกให้ตรงต่อเวลาเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างควมมีระเบียบวินัย

รุจิณี ภู่อาระ และคณะ (ม.ป.ป. : 29 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548: 27)กล่าวไว้ว่าการตรงต่อเวลา หมายถึงการทำกิจกรรมใดๆให้สำเร็จไปตามที่กำหนดไว้ ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง และเมื่อรู้ว่าทำสิ่งใดล่าช้า กว่าที่กำหนดก็ไม่นิ่งนอนใจควรรีบทำงานนั้นให้สำเร็จ เพื่อมิให้ล่าช้ากว่ากำหนดมากกว่าเดิม

สวัสด์ ปทุมราช(ม.ป.ป.:2 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548: 27)ได้ให้คำจำกัดความการตรงต่อเวลาหมายถึง การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดให้เสร็จตามที่กำหนด เช่น นักเรียนทำแบบฝึกหัดส่งทันตามเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง

สรุปได้ว่า การตรงต่อเวลาเป็นการกระทำกิจกรรมใดๆ ที่ต้องมีการวางแผนและให้เสร็จตามกำหนดเวลา ซึ่งถือว่าเวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดเมื่อเวลาผ่านไปแล้ว เราไม่สามารถเรียกกลับมาคืนได้ ดังนั้นเราต้องบริหารเวลาให้คุ้มค่ามากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ถ้าหากปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมาเลย ก็จะเสียโอกาสในภายหลัง การที่จะมีความสุขที่สุดคือการรู้จักจัดการและมีการวางแผนการใช้เวลาในการทำกิจกรรมใดๆให้ถูกต้องและพยายามทำให้เสร็จสิ้นตามกำหนดเวลาและเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ทำให้ชีวิตมีความสุขตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นและสังคมได้ด้วยดี

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สารวิทย์ (2548) การแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงตามเวลาเรียนของนักศึกษาชั้น ปวช. 2 กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2548 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์วิชา เครื่องรับวิทยุ เอ.เอ็ม.- เอฟ.เอ็ม. โดยใช้แบบสอบถามปัญหาในชั้นเรียน แบบสัมภาษณ์นักศึกษาพร้อมข้อมูลส่วนตัว แบบประเมินพฤติกรรมนักศึกษา มีกลุ่มเป้าหมาย 4 คน ผลจากการใช้เครื่องมือ วิจัยกับกลุ่มเป้าหมาย 4 คน พบว่า นักศึกษาทั้ง 4 คน ไม่มีใครมาสายอีกเลยในการใช้เครื่องมือแบบประเมินพฤติกรรมในครั้งที่ 5

วนิดา ภาชนะสุวรรณ (2550) ได้วิจัยในชั้นเรียนเรื่องการปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของ นักศึกษาชั้น ปวช. 3/6 แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรีวิชา

ระบบสื่อสารโทรคมนาคม ผลการวิจัยภายหลังจากการปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายของ นักศึกษากลุ่มดังกล่าว โดยใช้ข้อตกลงบำเพ็ญประโยชน์กรณีมาสาย พบว่านักศึกษามีพฤติกรรม การเข้าเรียนตรงต่อเวลามากขึ้น และถึงก่อนเวลา ประมาณ 3-5 นาทีโดยขึ้นมานั่งรอหน้าห้องเรียน และ อยู่ในความสงบไม่ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น และในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่ามีพัฒนาไป ในทางที่ดีขึ้น

เอกชัย เพชรแก้ว (2553) จากการวิเคราะห์ผลจากการประเมินพฤติกรรม ของนักเรียน กลุ่มเป้าหมาย สามารถปรับปรุงตนเองเมื่อทราบข้อตกลงเบื้องต้นในการเข้าชั้นเรียนที่ตรงเวลา กับ ครูผู้สอนแล้ว ซึ่งจากข้อมูลที่บันทึกไว้ นักศึกษาสามารถปรับปรุงพฤติกรรมของตนเอง โดยการเข้า เรียนในวิชาการใช้โปรแกรมฐานข้อมูล พบว่ามีภาระกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น โดยนักเรียน พยายามปรับตัวละมาเข้าเรียนตรงเวลา รวมทั้งพยายามถ้ามย้าถึงการบันทึกการบวกระยะเพิ่ม ตามที่ตกลงกันไว้ในทุก ๆ ครั้งที่มีการเรียนการสอน จากการสังเกต นักศึกษามีความภาคภูมิใจต่อ กระบวนการพัฒนาตนเองได้อย่างชัดเจน และครูผู้สอนได้ชมเชย และให้กำลังใจด้วยทุก ๆ ครั้ง จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาในเรื่องการเข้าเรียนไม่ตรงเวลาของนักเรียนได้ดีอีก แนวทางหนึ่ง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง การปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนสาย ในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น โดยใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก ในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1/8 จำนวน 8 คน สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิทยาการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 8 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิทยาการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 8 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิทยาการ จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินพฤติกรรมการเข้าเรียน
2. แบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวกของนักศึกษา

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินพฤติกรรมการเข้าเรียนรายบุคคลและแบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวกของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 8 จำนวน 8 คนโดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย ผลงานการค้นคว้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษา รูปแบบของการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
2. สร้างแบบประเมินพฤติกรรม การเข้าเรียนเพื่อบันทึกคะแนน ใช้เป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. จัดทำแบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวกของนักศึกษา
4. นำแบบบันทึกคะแนนและแบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวก ฉบับสมบูรณ์ไป ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการเช็คเวลาเรียนในชั้นเรียนด้วยแบบประเมิน พฤติกรรม การเข้าเรียนฉบับสมบูรณ์ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. สังเกตพฤติกรรม การเข้าเรียนของนักศึกษา ก่อนการใช้แบบเงื่อนไขและบันทึกคะแนน ลงในใบบันทึกคะแนนแบบสังเกตพฤติกรรม การเข้าเรียนของนักศึกษา เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์
2. แจ้งการใช้แบบเงื่อนไขกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้รับทราบแบบเงื่อนไขที่สร้างขึ้น
3. สังเกตพฤติกรรม หลังการใช้แบบเงื่อนไข โดยบันทึกคะแนนลงในใบบันทึกคะแนน แบบสังเกตพฤติกรรม การเข้าเรียนของนักศึกษา เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินพฤติกรรม การเข้าเรียนเพื่อบันทึกคะแนน ใช้เป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอด 4 สัปดาห์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 8 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประจำปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทย พณิชยการ จำนวน 8 คน จากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกวิเคราะห์โดย ค่าประสิทธิภาพของแบบเงื่อนไข การเสริมแรงทางบวกของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยใช้ร้อยละ (Percentage)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าร้อยละ (Percentage)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยแก้ปัญหาคาតักหะด้านการวิจัย เรื่อง การปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น โดยใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ห้อง 8 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อแก้ไขปัญหาคาตักหะการเรียนรู้ให้ตรงต่อเวลา 2. เพื่อศึกษาการปรับพฤติกรรมตรงต่อเวลาของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แสดงสรุปพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวก (คิดเป็นจำนวนคน)

ตอนที่ 2 แสดงสรุปพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวก (คิดเป็นร้อยละ)

ตอนที่ 1 แสดงสรุปพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวก (คิดเป็นจำนวนคน)

ตารางที่ 1 แสดงสรุปพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนและหลังการใช้แบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวก (คิดเป็นจำนวนคน) รวมนักศึกษาทั้งหมด 8 คน

พฤติกรรม / จำนวนนักศึกษา (คน)	ก่อนการใช้ แบบเงื่อนไข	หลังการใช้แบบเงื่อนไข			
		สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3	สัปดาห์ที่ 4
จำนวนนักศึกษาที่เข้า เรียนก่อนเวลา	0	1	1	3	4
จำนวนนักศึกษาที่เข้า เรียนตรงเวลา	0	4	7	5	4
จำนวนนักศึกษาที่เข้า เรียนไม่ตรงเวลา	8	3	0	0	0

ตอนที่ 2 แสดงสรุปพฤติกรรม การเข้าเรียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้แบบเงื่อนไข การเสริมแรงทางบวก (คิดเป็นร้อยละ)

ตารางที่ 2 แสดงสรุปพฤติกรรม การเข้าเรียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้แบบเงื่อนไข การเสริมแรงทางบวก (คิดเป็นร้อยละ) รวมนักศึกษาทั้งหมด 8 คน

พฤติกรรม / จำนวนนักศึกษา (คน)	ก่อนการใช้ แบบเงื่อนไข	หลังการใช้แบบเงื่อนไข			
		สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3	สัปดาห์ที่ 4
จำนวนนักศึกษาที่เข้า เรียนก่อนเวลา	0.00	12.50	12.50	37.50	50.00
จำนวนนักศึกษาที่เข้า เรียนตรงเวลา	0.00	50.00	87.50	62.50	50.00
จำนวนนักศึกษาที่เข้า เรียนไม่ตรงเวลา	100.00	37.50	0.00	0.00	0.00

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการเข้าเรียน จากตารางแสดงสรุปพฤติกรรม การเข้าเรียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้แบบเงื่อนไข พบว่า จำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนก่อนเวลา ก่อนการใช้แบบเงื่อนไขมีจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 และหลังการใช้แบบเงื่อนไขสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 จำนวน นักศึกษาที่เข้าเรียนตรงเวลาก่อนการใช้แบบเงื่อนไขมีจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 และหลัง การใช้แบบเงื่อนไขสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 7 คน คิด เป็นร้อยละ 87.50 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 4 คน คิด เป็นร้อยละ 50.00 จำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลาก่อนการใช้แบบเงื่อนไขมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และหลังการใช้แบบเงื่อนไขสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 และ สัปดาห์ที่ 4 จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัย เรื่อง การปรับปรุงพฤติกรรมการมาเรียนสาย ในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น โดยใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก ในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1/8 จำนวน 8 คน สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/8 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และ เพื่อศึกษาการปรับปรุงพฤติกรรมการตรงต่อเวลาของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/8 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้นปีที่ 1/8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล แบบประเมินพฤติกรรมการเข้าเรียน และ แบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวกของนักศึกษา

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนได้ตรงต่อเวลาขึ้นตามลำดับเพราะต้องมีการค่อย ๆ ปรับเปลี่ยนเพื่อให้เป็นพฤติกรรมให้เกิดความเคยชิน ส่งผลทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษาก่อนการใช้แบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวก จากการศึกษาพบว่า ในสัปดาห์แรกก่อนการใช้แบบเงื่อนไขมีนักศึกษาที่มาสายประจำ ทั้งหมด 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งในจำนวนนี้เป็นนักศึกษาที่เข้าเรียนก่อนเวลา 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 และนักศึกษาที่เข้าเรียนตรงเวลาจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ส่วนนักศึกษาที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลามีทั้งหมด 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าเรียนไม่ตรงเวลา จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลา พบว่า นักศึกษาเหล่านี้จะเข้าเรียนสายประมาณ 10 นาที หรือบางรายจะเข้าเรียนสายประมาณ 15-20 นาทีผ่านไป จากการสอบถามนักศึกษา ถึงสาเหตุที่เข้าเรียนสาย มีสาเหตุต่างๆ เช่น รอเพื่อน นั่งคุยกับเพื่อนต่างห้อง ระยะเวลาในการเดินมาห้องเรียนมีการแวะกินน้ำและทานข้าว เข้าห้องน้ำ เป็นต้น

พฤติกรรมกรเข้าเรียนของนักศึกษาหลังการใช้แบบเงื่อนไขเสริมแรงทางบวกการศึกษาพบว่า หลังการใช้แบบเงื่อนไขเสริมแรงทางบวก ตลอดสัปดาห์ที่ 1-4 พฤติกรรมกรเข้าเรียนของนักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม โดยจะเห็นได้จากจำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนก่อนเวลาเพิ่ม ขึ้นในแต่ละสัปดาห์ สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ตามลำดับ จำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนตรงเวลาดีขึ้นในแต่ละสัปดาห์ สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ตามลำดับ ส่วนจำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียนไม่ตรงเวลาลดลงในแต่ละสัปดาห์ สัปดาห์ที่ 1 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 สัปดาห์ที่ 2 จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 สัปดาห์ที่ 3 จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 และสัปดาห์ที่ 4 จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0.00 ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การใช้แบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวก ทำให้นักศึกษามีการปรับพฤติกรรมในการเข้าเรียน จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา พบว่า หลังการใช้แบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวก นักศึกษามีการปรับพฤติกรรมของตนเอง โดยนักศึกษาที่เคยเข้าเรียนสายจะมีความกระตือรือร้นในการเข้าเรียนมากขึ้น และพยายามที่จะเข้าเรียนให้ตรงเวลา หรือนักศึกษาบางกลุ่มที่เคยเข้าเรียนสายทั้งกลุ่ม ก็จะเข้าเรียนตรงเวลาพร้อมกัน ซึ่งบางรายจะมาถึงห้องเรียนก่อนเวลา ส่วนนักศึกษาบางรายที่เข้าเรียนสายครั้งแรกก็จะสายไม่เกิน 5 นาที และไม่พบนักศึกษาที่เข้าเรียนสายประมาณ 15-20 นาที จากการสอบถามนักศึกษาถึงสาเหตุการปรับพฤติกรรมกรเข้าเรียนให้ตรงเวลา พบว่า การใช้แบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวก ทำให้นักศึกษาความกระตือรือร้นในการเข้าเรียนให้ตรงเวลามากขึ้น เช่นเมื่อเรียนวิชาอื่นเสร็จก็จะพยายามมาเข้าเรียนให้เร็วที่สุด พยายามเดินให้เร็วขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด/งานวิจัยของ วนิตา ภาชนะสุวรรณ (2550) ที่ว่า ได้วิจัยในชั้นเรียน เรื่องการปรับปรุงพฤติกรรมกรเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของ นักศึกษาชั้นปวช.3/6 แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี วิชาระบบสื่อสารโทรคมนาคม ผลการวิจัยภายหลังจากการปรับพฤติกรรมกรเข้าชั้นเรียนสายของนักศึกษากลุ่มดังกล่าว โดยใช้แบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวก พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมกรเข้าเรียนตรงต่อเวลามากขึ้น และถึงก่อนเวลา ประมาณ 5-10 นาทีโดยขึ้นมานั่งรอหน้าห้องเรียน และอยู่ในความสงบไม่ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น และในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่ามีพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า หากมีการกระตุ้นหรือมีกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้ตื่นตัวอยู่เสมอ โดยไม่ทิ้งช่วงระยะเวลานานนักก็จะทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น เพราะทำให้ไม่รู้สึกรำคาญหรือจำเจ หรืออาจต้องการคะแนนพิเศษหรือไม่ต้องการถูกหักคะแนนไป ดังนั้นจึงควรมีกิจกรรมหรือการทดสอบอยู่บ่อยครั้งเพื่อให้เกิดความตื่นตัวเช่น สัปดาห์ละครั้ง โดยไม่ควรทิ้งระยะเวลานานเกินไป

2. ผู้สอนควรปลูกฝังให้ผู้เรียนตระหนัก และเห็นความสำคัญของการเป็นผู้ตรงต่อเวลา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเองให้ผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตัวเองและสังคม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมในด้านอื่นๆ เช่น พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียน พฤติกรรมการส่งงาน เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาวิธีการอื่นๆ ที่จะทำให้พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นพฤติกรรมที่ถาวร เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบประเมินพฤติกรรมกำรเข้าเรียน

ภาคผนวก ข

สัญญาเงื่อนไขการปรับปรุงธุรกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษา

แบบเงื่อนไขการเสริมแรงทางบวก

1. นักศึกษาทุกคนเข้าชั้นเรียนได้ไม่เกิน 5 นาที นับตั้งแต่เวลาเข้าเรียน และมีคะแนนให้ 1 คะแนนทุกครั้งที่เข้าเรียน
 2. นักศึกษาที่เข้าชั้นเรียนสายจะหักคะแนนไว้ 1 คะแนนแต่ถ้าต่อไปมาไม่สายจะลบคะแนนที่หักไปได้และถ้าเข้าเรียน 2 ครั้ง ถือว่าขาดเรียน 1 ครั้ง
 3. นักศึกษาที่ไม่เคยเข้าชั้นเรียนสายเลยจะมีคะแนนพิเศษให้
 4. ถ้านักศึกษาเข้าเรียนสาย จะต้องพิมพ์งานที่ผู้สอนสั่งให้พิมพ์ส่งทำเป็น 2 เท่าของงานปกติ ในกรณีที่สายสม่ำเสมออาจต้องทำงานเพิ่มตามที่คุณสอนพิจารณา
 5. นักศึกษาที่เข้าเรียนตรงเวลา ส่งงานครบ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น
 6. ถ้านักศึกษามาสายบ่อย จะทำให้หมดสิทธิ์สอบและเกิดผลเสียต่อการเรียนทั้งหมดได้
- ***หมายเหตุ*** ให้นักศึกษาลงชื่อรับทราบยอมรับสัญญาเงื่อนไข ในใบรายชื่อ

บรรณานุกรม

- สารวิทย์. การแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงตามเวลาเรียนของนักศึกษาชั้น ปวช. 2 กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2548 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์วิชา เครื่องรับวิทยุ เอ.เอ็ม.- เอฟ.เอ็ม, 2548
- เอกชัย เพชรแก้ว. จากการวิเคราะห์ผลจากการประเมินพฤติกรรม ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายสามารถปรับปรุงตนเองเมื่อทราบข้อตกลงเบื้องต้นในการเข้าชั้นเรียนที่ตรงเวลา, 2553
- ภักธณัช ม่วงศรี. การปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาโดยใช้สัญญาการเรียนกับนักศึกษาระดับชั้นปวช. 3 สาขาการบัญชี ที่เรียนวิชาการบัญชีร่วมค้าและฝากขาย. โรงเรียนเทคนิคพัฒนการพิษณุโลก, 2554.
- กัลยา วานิชบัญชา. การวิเคราะห์สถิติ: สถิติส าหรับการบริหารและการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- คชภัก กุลกวีวุฒิ. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการมาเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 5B. English Program, 2554
- วรวรรณ ชาลีพรหม. การปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาโดยการใช้ข้อตกลงกับนักศึกษา ในรายวิชา กค301 วัสดุเกษตรเบื้องต้น. มหาวิทยาลัยแม่โจ้, 2554.
- วนิดา ภาชนะสุวรรณ. การปรับปรุงพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลาของ นักศึกษาชั้นปวช. 3/6 แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์. วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี, 2550.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล

นางกนกวรรณ เดียววิเศษ

วัน เดือน ปี

วันที่ 13 พฤษภาคม 2510

สถานที่เกิด

กรุงเทพ ฯ

วุฒิการศึกษา

ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต

ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

ตำแหน่งหน้าที่

อาจารย์ประจำแผนกปฏิบัติสำนักงาน

การงานปัจจุบัน

อาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ